

בעזהשי"ת

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה מיוחדים
המקרבים את הלבבות לאהבת ה'

פרשת - וארא

נערך ונלקט מתוך שיעורים יומיים שנמסרו מפי מגיד המישרים
הרה"ג פינחס אליהו פרץ שליט"א

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
חדש !!! שיעור בגמרא בשבת בשעה 15:00

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון
ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע
באתר דרשו וכן באתר לדעת וכן באתר קול הלשון
© כל הזכויות שמורות למערכת
להזמנת הרב לשיעורים 052-7654865

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

פרשת וארא תשפ"ג

הנוסע שלא מבין עברית

"וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בֵּן אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקְצֶר רוּחַ
וַיַּעֲבֹדָה קָשָׁה" [וי"ט]

רש"י על הפסוק מביא: שבורא עולם
ענה למשה, על מה ששאל בסוף
הפרשה הקודמת: "למה הרעותה לעם
הזה" אמר לו הקב"ה: יש לי להתאונן
על מיתת האבות, הרבה פעמים נגליתי
להם באל שדי, ולא אמרו לי מה שמך,
ואתה אומר "מה שמו מה אומר
אליהם".

משה רבנו, מצד אחד הוא טוען טענה
נכונה, שאכן נהיה לעם ישראל יותר
גרוע מאז שהוא הגיע ודיבר אל פרעה,
אבל האמת, שקושי השעבוד שהיה
להם, הוא זה שקיצר את השחות
שלהם במצרים, לחצי מהזמן הקצוב
בתחילה, וכמובן, שאם עם ישראל היו

יודעים את זה, הם היו שמחים, אם
אנחנו נרגיל את עצמנו בהסתכלות הזו,
שבורא עולם דואג לנו, אז גם אם יש
קושי, זה יגרום שפחות נתלונן ביום יום,
וההסתכלות הזו מועילה גם כלפי
אנשים, לדון אותם לכף זכות, ולא
לראות שלילי... אלא לחפש בכל
מקרה אולי יש פה צד נוסף שהוא
חיובי?! אולי מה שאני חושב שמציקים
לי, הם בעצם דואגים לי?!

סיפור שמראה, עד כמה צריך להתרגל
בלימוד זכות, והדרך היחידה להגיע
לזה, היא רק על ידי שנאמר לעצמנו,
שלא תמיד התמונה שנראית עכשיו,
היא האמיתית, אלא, יש נתונים
נוספים, שאם היינו יודעים על קיומם,
ואם הם היו מגיעים לאזננו לפני
שחרצנו את דינו של אותו נידון, אזי,
היינו גוזרים את דינו לזכות ולא לחובה.

הסיפור ארע לפני שנים לא מעטות,
כאשר אפשרות הנסיעה בתחבורה

והאמת, שזה לא באשמתם, אנשים בלי טקט באים למונית ונותנים לו שטר של 200 שקלים, ואומרים לו: תחזיר לי 195 שקלים, גם אם הנהג התארגן מראש ובא עם עודף, מספיק שבאו לו כמה "חכמים" כאלה "על הבוקר", וכבר נגמר לו העודף...

אותה מונית שירות שעליה נסוב סיפורנו, אחרי שכולם עלו והתישבו, הנהג היה מכריז שישלמו לו, וכל אחד היה מעביר דרך היושב לידו את התשלום לנהג, אחרי שכולם שילמו, אמר הנהג: ח'ברה, יש פה מישהו שלא שילם.

כל אחד אמר: אני שילמתי!!! אני שילמתי!!! בקיצור התחיל בלאגן, הנהג טוען שחסר לו תשלום נסיעה אחד, ומנגד הנוסעים כל אחד טוען שהוא שילם, הנהג התחיל לדבר ולהוכיח אותם, איך אתם לא מתביישים לגזול ממני את המינימום, מה כבר אני מרויח???? והנהג, כל הדרך חפר להם כמו שצריך על הנסיעה הזו, ועל כך שהעולם מלא באנשים לא הוגנים...

הציבורית היתה גם במוניות שירות, הנוסעים היו עולים למונית ומתישבים, וכל אחד היה מעביר תשלום לנהג, ואם לא היה עודף להחזיר לנוסע, זה היה הופך לחתיכת בלאגן... כל הנוסעים, במקום לנוח בנסיעה, היו מוצאים את עצמם לא פעם ולא פעמיים, מחטטים בכל התאים בארנק, ואם אלה נשים, הן היו הופכות את התיק... סוג של הכנה לבדיקת חמץ... והכל, כדי שמישהו יואיל בטובו לפרוט את השטר שאחד הנוסעים ניסה לשלם איתו, תשאלו את המבוגרים...

מסופר: על אדם שעלה לאוטובוס ובא לשלם לנהג, אמר לו הנהג: תלך לכרטיסן, הוא יושב במושב האחורי ותשלם לו, וכך הנוסע מוצא את עצמו כל הדרך הולך בין הנהג לכרטיסן, אחרי כמה תחנות, הוא כבר הגיע למחוז חפצו ובא לרדת, אמרו לו הללו!!! תשלם!!! אמר להם: למה מה קרה שאני אשלם?! הלכתי כל הדרך... 😊.

וגם במוניות שרות הללו לא תמיד היה נעים כל הקמץ הזה שאין עודף.

לא הכל, כיון שבכל סיפור, כשאתה שומע את הסוף, אתה אומר: יוואוו... על זה לא חלמתי, ואתה צודק!!! מי חושב על דברים כאלה הזויים???

אבל צריך לזכור, שכל החכמה בלימוד כף זכות היא שגם כשאתה לא רואה שום צד לזכות, למרות שאתה החכם מכל אדם 😊, ואם אתה לא רואה שום צד אחר אז פשוט תחשוב, אולי יש צד נוסף שבמקרה הזה לא נתת את ליבך להתבונן בו!?

קיפולי נייר מהצוואה

"וּמִשָּׁה בֶּן שְׁמֹנִים שָׁנָה וְאַהֲרֹן בֶּן שְׁלֹשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בְּדַבְּרָם אֶל פְּרֻעָה" [שמות ז' ז']

ראיתי ששואלים: מה העניין שהתורה מציינת לנו כאן את הגיל של משה רבנו, זה לא שהוא היה צריך להוציא דרכון או משהו בסגנון... והתורה זה לא עותק של רשימות משרד הפנים... אז מה העניין שהתורה מציינת לנו את הגיל???

כשהגיעו לירושלים, בתחנה הראשונה, ניגש לנהג אדם שעמד בתחנה, הנהג אמר לו שהוא לא מעלה נוסעים, ורק עכשיו הם הגיעו לירושלים, אמר לו אותו אדם: לא באתי ליסוע איתך, אלא באתי כדי לשלם לך, ליי?? על מה???

שימו לב טוב!!! איי, איי, אמר לו: באתי לשלם לך על אחד הנוסעים שנסע איתך, הוא קרוב משפחה שלי מחו"ל, והוא לא מבין מילה ולא חצי מילה בעברית, הוא "נואו ספיק עיברוי" 😊, ולכן, הוא לא יודע כמה משלמים, וסיכמנו שכאשר אני אבוא לקחת אותו אני כבר אשלם עליו.

הנהג היה המום, שכל הדרך הוא רק דיבר על כך שלא שילמו לו, ומתברר שאף אחד לא חשב לגנוב אותו, ואותו נוסע לא שילם כיון שהוא לא יודע מילה בעברית...

זה סיפור אחד מיני אלף, על כך שצריך לדעת שגם אם ראינו בפירוש התנהגות לא תקינה, ואנחנו בטוחים שאין פה מה לפרש פירוש אחר, צריך לדעת, שמה שאנחנו רואים זה

אחרת זה לא יהיה נעים... זה משה ואהרון זקני העדה, שלא בורחים מאחריות, להיפך, הם יודעים שאם הם יהיו למעלה עם תפקיד, הם יוכלו לעשות איתו הרבה דברים טובים,

דבר מעניין, יש הבדל עצום בין ילדים שמארגנים תיק לטיול, לבין מבוגרים שמארגנים תיק לטיול, ככל שהגיל עולה התיק מאורגן עם יותר אחריות, ומן הסתם יענה על כל צרכי הטיול, כשצעירים, חושבים פחות על מה יהיה בטיול, ואם עכשיו הם לא צריכים, אז הם לא יכניסו את זה לתיק.

ככל שאדם מתבגר, אם יש לו שכל וחשיבה נכונה, הוא מבין שכדאי לו להשקיע באמת במה שצריך, לחטוף, כן, כן, לחטוף עוד תורה, עוד מצוות, זו מטרת המשחק לאסוף כמה שיותר.

לא לוקחים איתנו כלום!!! רק תורה, מצוות, מעשים טובים, צדקה, והחזקת תורה, אלו דברים שנשארים לנצח נצחים!!! ועל כך אמר שלמה המלך במשלי: [י' ח'] "חכם לב יקח מצוות", מי שחכם לא מחכה שיעשו בשבילו, אלא הוא דואג לעצמו.

בדרך כלל, אחרי שאדם מתבגר הוא מנסה להוריד מהיום יום כמה שיותר מטלות, אנשים, מנהלי חברות, כאשר הם מגיעים לפנסיה, הם רוצים שקט!!! חל'אס!!! עבד כל החיים, נקרע כל החיים, תנסה להציע לו תפקיד כלשהו, הוא יגיד לך: תשחרר!!! אין לי כח להיות אחראי וכד', הוא מעדיף שיהיה לו שקט תעשייתי...

עומדים כאן שני זקנים, בגילאים לא צעירים, משה ואהרון ומוכנים לקבל על עצמם תפקיד לא פשוט, את עול ההנהגה של עם ישראל, מה גם, שתפקיד ההנהגה במצב הזה היה מלא באתגרים, שחלקם אף עם סיכונים לא פשוטים להתמודד עם מלך כמו פרעה, זה משהו שאף אחד לא התמודד בעבר, אין להם שום תקדים מהעבר לכזה מצב...

ובאמת, זה מה שהיה עם הזקנים שהתלוו אליהם לפרעה, הם לא יכלו להתמודד עם הפחד ונשמטו אחד אחד, לבסוף משה ואהרון מצאו את עצמם ל-ב-ד...

והם דרשו מפרעה שישלח את עם ישראל, וכדאי לו לשלוח בזריזות, כי

למה רבי עשה אפליה בענין
תשלום המס?????

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הֲטָאתִי הַפְּעַם יְהִנֶּה
הַצַּדִּיק וְאֲנִי וְעַמִּי הַרְשָׁעִים [ט' כ"ז]

אחרי שפרעה קיבל הרבה כאפות הוא מתחיל לדבר אחרת, כשמקבלים מכות גם גויים יודעים שהקב"ה משלם על מעשי רשע על זלוזל בצדיקים.

סיפר השומר בקבר רחל: על יום אחד, שראה שני בחורים ערבים שהתחילו לזרוק אבנים על כל מי שיצא מהציון של קבר רחל, וכל אחד שפגעו בו, הם היו מתגלגלים מצחוק ונהנים, מתוך כל האבנים שהם זרקו, כמה אבנים פגעו באנשים ופצעו אותם, וזה היה מפחיד לראות מצד אחד, אנשים שמנגבים את הדם, ומצד שני, בחורים שצוחקים על כל אחד שנפצע.

סיפר הרב פרימון: רצתי לתוך הקבר וצעקתי: אמא רחל, אמא רחל!!! ערבים פוצעים את הבאים להתפלל על קברך, אנא תגני עלינו.

לצערנו, הרבה אנשים היו בטוחים שאם הם כל החיים החליטו מה לעשות בכל העניינים שלהם, הם ימשיכו גם אחרי ה 120 שלהם להחליט מה יקרה עם הכל, מה זאת אומרת, הם ירשמו בצוואה שמכומים אלו ילכו למטרות צדקה, הכל מפורט לפרטי פרטים והכל ילך כמתוכנן.

אבל לא!!! ממש לא!!! אלפי מקרים של אנשים שלאחר ה 120 שלהם, הילדים עשו מהצוואה שלהם קיפולי נייר... עשו מזה "מטוס" שהטיס את כל החלומות שלהם, 😊 את כל התכנונים שלהם, אל הלא נודע...

אומר החפץ חיים: אם אתה לא תעשה בשביל עצמך, אז תדע שאף אחד לא יעשה בשבילך כמו שאתה תעשה, סביר להניח, שאם היית איש טוב יזכרו אותך קצת, אבל יש לכל אחד את החיים שלו, ועם כל הרצון הטוב זה לא קורה, זה משה רבנו ואהרן הבינו, שלא לוקחים פנסיה מדברים שיגרמו לך חיי נצח... מה שאתה יכול לעשות בעולם הזה ת-ח-ט-ו-ף.

כן יאבדו כל אויבך ה', אבל היא נעלמה כאילו האדמה בלעה אותה...

החבר של אותו בחור שנדרס היה בהלם, ורץ לציון והשתמח בכביות וביקש סליחה על מה שהם עשו, השומר הסתכל עליו ולא הבין, רגע לפני, זרקת אבנים, ורגע אחרי, אתה בוכה על הציון של רחל אמנו, מה עובר עליך?????

אמר לו הצעיר: וואל'ה אתה לא ראית מה אני ראיתי!!!! הוא ראה שמי שפוגע בבאים על קברה של רחל אמנו שילם יקר מידי...

לצערנו, לא תמיד אנשים מכינים את הסכנה בדבר על תלמידי חכמים, או להעביר ביקורת עליהם, דוקא היום כשיש הרבה "אהדה" [בלשון סגני נהור] לעובדי ה' וללומדי התורה, אתה יכול לראות כל מיני אנשים שבקושי יודעים קרוא וכתוב, ומרשים לעצמם להביע דיעה על אנשים שעוד 500 שנה הם לא יגיעו לקרסוליים שלהם...

הלו!!!!!! "של נעליך מעל רגליך" לפני שאתה מעיז לדבר על תלמידי חכמים שהם המחזיקים של העולם ועמודי

סיימתי את התפילה, וחזרתי לראות מה קורה איתם, לפתע, אני קולט אישה זקנה עם מקל, שפוסעת לכיוון היציאה, צעקתי לעברה שלא תצא, כיון שזורקים שם אבנים, אבל היא המשיכה ללכת, הייתי לחוץ שלא יפצעו אותה, ואשר יגורתי בא לי, איך שהיא יצאה היא קיבלה אבן בפגיעה ישירה.

הזקנה הרימה את המקל שלה ומלמלה משהו, הערבי שזרק את האבן היה בטוח שהיא רוצה לזרוק עליו את המקל, וחזר אחורה כמה צעדים, הוא לא חזר הרבה, אבל במציאות מספר הצעדים האלה שהוא עשה מבלי להסתכל במראות 😊 זה הספיק, באותו רגע משאית שעברה במקום לא העיפה אותו מהר, אלא הטיסה אותו נמוך... 😊 הוא נהרג במקום!!!

זה יצר שם באלגן גדול, ישר הגיעו כוחות הצלה, אבל מה שנשאר להם זה רק לאסוף חלקים...

חיפשנו את אותה זקנה, לבדוק אם היא נפצעה כדי שנוכל לטפל בה, וגם להודות לה על מה שעשתה עם המקל,

ברחו גם החצי השני, ונשאר רק כובס אחד, ועליו רבי הפיל את כל המכס, הכובס ראה שהכל נופל עליו... תפס את הרגליים שלו וברח, באותו רגע שהכובס יצא, ביטלו את כל המס, אמר להם רבי: ראיתם, כל המס שהייתם צריכים לשלם זה בגללכם, והראיה שנשארו כאן רק תלמידי חכמים, ביטלו את כל המס ולא היה צריך לשלם שום מס.

מעניין, שבכל הדורות היו את אלה שדברו נגד לומדי התורה, אבל בורא עולם מראה פעם אחר פעם, מי שיעיין בהיסטוריה יהיה המום, רק נגעו בלומדי התורה, ומיד לאחר זמן קצר המצב הביטחוני נהיה יותר גרוע, צריך להיות אטום כדי לא להבין שיש קשר.

בזמנו, פנו לאחד מגדולי הדור ואמרו לו שיש באלה שרוצים לממן את כל תקציבי הישיבות, במקום שיקחו מהמדינה, אמר להם הרב דבר חכם: שלא יעשו את זה, למה???? מה הבעיה???? מה העניין שהישיבות והכוללים צריכים להיות סמוכים על שולחן אחרים????? מה העניין להתחנן כל פעם על תקציבים?????

התוודך שלו, מי שיושב ולומד תורה כל רגע הוא מחזיק אלפי אם לא מאות אלפי אנשים, שמכוח לימוד התורה שלו מקבלים חיות, ורואים את זה בחוש בגמרא [בבא בתרא ח'] שמספרת: על המס שהטילו על אנשי מבריה כדי לקנות לקיסר רומי עטרה, ורבי פטר את תלמידי החכמים ממס זה.

כל אנשי התקשורת "יפי הנפש" יצאו בתחילת המהדורות המרכזיות בצעקת: "גיעוולד" למה עושים פה אפליה??? זה לא הוגן!!! מה, רק אנחנו צריכים לשלם????? אם רק אנחנו נשלם, אנחנו נברח מהעיר, אמר להם רבי: סעו לשלום!!! המפתחות בפנים...

יצאו חצי מהאנשים, באותו רגע שיצאו החצי הזה, הקיסר שלח שלא צריך את כל הסכום, אלא מספיק חצי מהסכום.

באו החצי שנשארו, ורצו שרבי יטיל את המס שקבע קיסר רומי על כולם בשווה, אמר להם: בשום פנים ואופן!!! הם שומרים עליכם, ואתם עוד רוצים להטיל עליהם מס?????

מסופר: על יהודי שניגש לדברי חיים מצאנז זצ"ל, והתלונן שפתחו חנות ברחוב שלו, ומוכרים שם סחורות בדיוק כמו שהוא מוכר, רק מיד אין צי"נה 😊 אותו עט כדורי במקום בעשרה שקלים, עולה שם שקל אחד, ואנשים הולכים וקונים שם, והמכירות שלו יורדות פלאים...

אמר לו הרב: מה אתה רוצה???? שאני יברך אותך???? אמר לרב: אני לא רוצה שתברך אותי, אלא אני רוצה שתקלל אותי, שהקב"ה ישלם לי על העוול שהוא עושה לי, אמר לו הרב: אלי באים רק להתברך, ואני לא רגיל לקלל, אמר לרב: אז אולי הרב יברך אותי שיהיה לי שקט מהקונים, ושאף אחד לא יכנס אליו, וככה יהיה לי שקט... 😊

אמר לו הרב: אני לא עושה דברים כאלו, אבל אין לך מה לדאוג, כיון שמי שצריך להיכנס אליך, מי שצריך לקנות ממך, יקנה ממך!!! בקיצור, מה שמגיע לך ירדוף אחריו ואין לך מה לדאוג.

ושאל אותו הרב: איך אתה מביא את הסחורות שאתה מוכר???? אמר לרב:

אמר להם הרב: אנחנו חייבים לתת למדינה זכויות בלימוד התורה, כיון שבלי שתהיה להם זכות של לימוד התורה, לא תהיה לה זכות קיום.

בורא עולם, תודה רבה שאתה שם ביננו תלמידי חכמים, שאם אנחנו רוצים שיהיה לנו חלק בתורתם אנחנו לא צריכים לחצות יבשות כדי לחפש אותם, אלא הם שוכנים כאן ביננו... " פִּי קְרוֹב אֵלֶיךָ תִּדְבֶּר מְאֹד בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ לַעֲשֹׂתוֹ " [דברים ל' י"ד]

מדוע הסוס בועט במים לפני שהוא שותה????

ולא יכלו מצרים לשותות מים מן הַיָּאֵר וַיְהִי תִדְּם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם [ז' כ"א]

במכת דם רואים דבר מעניין: שבעוד שליהודים היה מים, למצרים היה דם, מאותו בר מים, מאותו הכוס, היהודי שתה מים והגוי שתה דם, ורואים את ההשגחה של בורא עולם, שכל אחד ואחד מקבל בדיוק מה שמגיע לו.

הבעיטה שהוא נותן במים, המים מתערבבים בתחתית הנהר, מה שגורם למים להיות עכורים, וכשהמים עכורים אין השתקפות של הסוס, ומה שהסוס גורם זה שבמקום לשתות מים נקיים, הוא שותה מים עכורים, והוא לא הרויח כלום...

אמר לו הרב: כל אחד מקבל את מה שמגיע לו, ואין לך מה לדאוג שהוא יקח ממך, ומה שאתה עושה זה רק מלכלך את המים, אתה לא תרויח מזה כלום, ולא רק שלא תרויח, אלא אתה גורם לעצמך שאתה תשתה מים מלוכלכים, וחבל!!!

כמה פעמים אנחנו בועטים במים ובמזחים שהבעיטה שלנו היא זו שהעיפה את המתחרה מולנו, ולא מבינים שמה שהרווחנו זה מה שנגזר עלינו להרויח, ובגלל הבעיטה רק הקשינו על עצמנו...

וזה דבר שרואים בחוש במכת דם, שגם כשהמצרי הכנים קשית לכוס של היהודי, הוא לא שתה מהמים של היהודי, אלא הוא שתה דם, אפילו שזה מאותו הכוס...

בסוס ועגלה, ואנחנו קונים אותם מהיריד, ושוב שאל הרב: ומה אתם עושים אם באמצע הדרך הסוס רעב??? אמר לרב: העגלון לוקח מראש חציר בשק, וכשעוצרים נותנים לסוס לאכול, ומה אתם עושים שהסוס צמא??? אמר לו: אנחנו עוברים לנהר ונותנים לסוס לשתות.

יצא לך לראות איך הסוס שותה???? לא, למה??? שאל.

אמר לו הרב: כשהסוס בא לשתות מים, הוא לא שותה מיד, אלא הוא קודם בועט עם הרגליים שלו בנהר, ורק אחר כך הוא שותה, אתה יודע למה הוא עושה את זה????? ענה לרב: לא, איני יודע,

אמר לו הרב: כשהסוס בא לשתות הוא רואה בנהר את ההשתקפות שלו, והוא מתעצבן שיש סוס שבא לגנוב לו את השתיה, איזה חנוף!!! בדיוק כשאני בא לשתות הוא נזכר שהוא צמא????

ולכן הוא בועט ב"סוס" ובאמת, מה שקורה שאחרי הבעיטה שהוא נותן במים, הסוס נעלם מהעיניים שלו, תשאלו: למה נעלם?? כיון שאחרי

מחותנים עם הערוב

"וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֶל
אֶהְרֹן נָטָה אֶת מַטְּךָ וְהָדָךְ אֶת עַפְרַיִם
הָאָרֶץ וְהָיָה לְכֹהֵנִים כָּכָל אֶרֶץ
מִצְרָיִם" [ח' י"ב]

שמעתי מאבי מורי שליט"א שאמר
חידוש יפה, למדנו מסדר הפסוקים
שמכת כינים היתה לפני מכת ערוב,
מצד שני בתהילים כתוב: "אָמַר וַיָּבֵא
עָרֹב כִּינִים כָּכָל גְּבוּלָם" [תהילים ק"ה
ל"א] משמע, שמכת כינים היתה אחרי
מכת ערוב, ולא מובן האם מכת כינים
היתה לפני ערוב או אחרי ערוב???

והסביר את העניין על פי משל: לעשיר
גדול ששידך את בנו, ועשה משתה
שבעת ימים, ביום הראשון הביא את
כל העניים מהעיר, ביום השני הביא
את כל העניים מהעיר הקרובה, ביום
השלישי הביא את כל העניים
שחותמים אבטלה, ביום הרביעי הביא
את אלה שנמצאים בבית התמחוי, ביום
החמישי הביא את כל העניים שיש
להם קירבה משפחתית אליו, בקיצור:

גם אם נראה לך שהשכן או החבר
מהעבודה או כל מי שזה לא יהיה
מפריע לך בהכנסות של היום יום,
תתבונן ביציאת מצרים, ותבין, שאף
אחד לא יכול לקחת מה שנגזר עליך,
אף אחד לא יכול לקחת ממה שמוקצב
לך, זה אחד מהמסרים שבורא עולם
רוצה שנזכור כל יום בבוקר ובערב,
מתי שאתה מתחיל את היום, ומתי
שאתה מסיים את היום, תזכור שבורא
עולם הוא האחראי להכל... ואף אחד
לא יכול לקחת ממה שמגיע לך, וממה
שנגזר עליך.

אם נחיה לפי זה, סביר להניח, שפחות
נקפיד ופחות נבעים.

המכתב ש[לא] הגיע ליעדו

"וַיִּדְבֹר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אֲנִי יְהוָה" [וי ב']

רש"י על הפסוק מביא: נאמן לשלם
שכר טוב למתהלכים לפני.

הקב"ה לא נשאר חיוב, על כל מעשה
טוב בורא עולם משלם, וגם אם לא
רואים את זה במידי, צריך לדעת שעל
בין אדם לחבירו משלמים כאן בעולם
הזה, גם אם לא במידי, עובר קצת זמן
ורואים איך בורא עולם סוגר חשבון
לטוב ולמוטב.

הסיפור הוא: על אדם שבשבוע של
השבוע ברכות אמר לכלתו שהוא רוצה
להראות לה מכתב ששלחו לו שבוע
לפני החתונה, היא פותחת את המכתב,
ומתחילה לקרוא: לחתן יחזקאל,
שלום! רצינו לידע אותך, "לטובתך"
שהאשה שאתה אמור להתחתן איתה,
חוץ מזה שהיא מקיחה [קשה], היא
גם צולעת קצת, וגם מוגממת וחולה
וגוטלת כדורים ללב ולכליות, וגם
כדורים למחלת הנפש שיש לה,

כל יום הביא עניים אחרים, כדי שכולם
יהנו מהסעודה, ואמר למשרתיו
שישימו לב שאנשים לא באים פעמיים
ותופרים אותו...

יום אחד, אחד השומרים פנה לעני
שבא להיכנס, ואמר לו: על פי
הרישומים שבידינו אתה כבר היית פה
ביום הראשון עם עני העיר, והודענו
שאינ לבוא פעמיים, אמר לו העני:
אתה צודק! ביום הראשון הגעתי בתור
אחד מעניי העיר, והיום באתי בתור
אחד מהקרובים...

הנמשל: אמנם, לכינים היה כבר
משתה בפני עצמו, שמכת כינים היתה
עומק של אמה בארץ... והיא היתה
לפני מכת ערוב, ואכן היא המכה
השלישית, אבל כתוב במדרש שבמכת
ערוב היו חיות ועופות וכל מיני צרעין
ומעופפין... וכל חיות השדה הזוחלים...
כולם באו בערוב, וזה מה שכתוב
שאפילו שהיתה מכת כינים בפני
עצמה, בכל זאת היו גם בערוב כינים,
כיון שגם הם מחותנים 😊 עם הערוב.

אחרי כמה עשרות שנים, שהם עדיין שומרים באדיקות על נושא הלשון הרע שלא יכנס לבית שלהם, יום אחד התחילה מחלוקת בעיירה שלהם, וכל העיירה התחלקה לשניים, וכולם היו שואלים אותו עם מי אתה נמצא, והוא לא רצה להתערב, אבל לא היה שייך להיות בחוץ... בלית ברירה הוא בא לאשתו ואמר לה: תשמעי, את זוכרת מה שקיבלנו על עצמנו??? אמרה לו: בטח, אחרי כזה מכתב היא לא תשכח את זה לעולם, טוב!! אני חושב שהגיע הזמן לעמוד בקבלה הזו, ופשוט לברוח מהמקום הזה, לפני שגם אנחנו נהיה חלק מהמחלוקת כאן...

הם אירגנו מזוודה להם ולילדים, בידיעה שספק גדול אם הם יחזרו לפה...

הם עברו לעיירה מרוחקת אבל שקטה, ואין שום לשון הרע ולא רכילות, הם התמקמו שם, וברוך השם לאט לאט התרגלו לעניין,

אחרי תקופה, הם התחילו לקבל שמועות שהגרמנים הגיעו לעיירה שלהם, ולא נשאר מהם שריד ופליטה...

בקיצור מי שקורא כזה מכתב, במקום, בלי לברר שום דבר, מתקשר לשדכן ואומר לו: תעיף ממני את הדבר הזה כמה שיותר מהר...

הכלה קוראת את המכתב וכולה המומה, מה???? ככה אמרו עליי??? אני בהלם!!! כלום לא נכון כאן, הכל שקר!!! ואני בהלם שאחרי מכתב כזה המשכת לקראת חתונה, ולא פחדת...

אמר לה: ידעתי שהכל שקר, וברוך השם אני רואה שצדקתי, והאמת שתיכננתי לזרוק את המכתב הזה לפח ולא להראות לך אותו, שלא תדעי על קיומו, כיון שלא רציתי לצער אותך, אבל רציתי להראות לך, כמה גרוע המידה שמדברים על השני, לאיזו תחתית יכולים להגיע...

ולכן אני רוצה ששנינו נקבל על עצמנו, שאנחנו בורחים מכל מיני לשון הרע כל חיינו, וגם אם זה יעלה לנו במחיר גדול, אנחנו נמסור נפש על הדבר הזה, האם את מסכימה???? אמרה לו: בטח שכן, בזכות שהוא לא קיבל לשון הרע, היא עכשיו נשואה אליו.

הזה מותר לדבר... הוא לא היה רוצה לשמוע ומיד היה בורח.

יום אחד, כשהיה בין הח'ברה, פנה אליו אחד ושאל אותו: כולנו יודעים שאיך שמתחילים לדבר על אנשים אתה עף ישר ומיד, ואנחנו לא מבינים מאיפה הכוח הזה שאתה עומד בו כל הזמן????

אמר להם: אני אספר לכם, לפני קרוב לעשרים שנה, אז לפני החזרה בתשובה שלי, יצאתי לטיול עם חבר ביערות האמזונס ונכנסנו לג'ונגל, הזהירו אותנו לא לרדת מהרכב, ולא לפתוח חלונות, כיון שזה לא כמו החיות בארץ, אתה הולך לגן חיות ואתה רואה את הנמר כולו גמור, כאילו הוא בסוף יום עבודה, אין לו כוח לזוז, אלא אם כן תיתן לו איזה שטר של 200 שקל טיפ 😊 החיות תחת זריקות או כדורים... שמה בג'ונגל זה חיות כמו שאומרים בגודל הטבעי...

באמת שמרנו על הכללים, אבל כמו כל ישראלי שמטייל בחו"ל, הכללים זה רק להמלצה בלבד, ואם כתוב אסור בתכלית האיסור, הם חייבים לנסות

אמר לאשתו: תראי מה זה, שומר פיו ולשונו, שומר מצרות נפשו, בזכות ששמרנו על הפה, בזכות שלא דיברנו לשון הרע, בורא עולם שמר עלינו פעמיים, פעם אחת שלא שמעתי למכתב, ואם הייתי שומע לו היום הייתי בהונלולו 😊, ופעם שנייה כשהתרחקנו מלשון הרע ועל ידי כך ניצלנו.

על ידי ששמר על עצמו מלשון הרע רק הרויח, ולא רק הוא, אלא הציל את כל משפחתו.

נמר ביערות האמזונס

סיפר לי השבוע תלמיד חכם מגדולי מזכי הרבים בדרום, סיפור: על אדם שבכל פעם שהיה יושב עם הח'ברה, איך שהם היו מתחילים לדבר על אנשים, הוא מיד היה קם והולך משם, הגיע מצב שהיו רוצים שהוא ילך היו מתחילים לדבר על אנשים, והוא ישר היה קם והולך... ואפילו שהיו אומרים לו זה לא לשון הרע, או שעל האיש

תוך כדי ריצה, אני קולט שחבר שלי מנסה להשיג אותי בכל מחיר, ואמרת לי: הלונ!!! מה אתה רוצה להשאיר אותי מאחורה, לא אכפת לך ממני???? זה חברות????

אמר לי: חמוד שלי, עכשיו אנחנו נלחמים על החיים, זה או אני או אתה, הוא לא יאכל שניים, ובמלחמה על החיים אין שום חברים, המשכנו לרוץ, אני לקחתי מה שהיה נראה לי קיצור ימינה, והוא המשיך ישר כמעט הגעתי, ואני רואה את החבר שלי שכבר הגיע לרכב, בא להיכנס לתוכו, אך רגע לפני שהוא נכנס, הנמר תפס אותו... התיאור של מה שקרה בהמשך מיותר לומר...

כמובן, שחזרתי אחר כך, והגיעו צוות שגילו שבמקרה הזה חילוץ הם לא יוכלו לעשות, למען האמת, גם זיהוי לא היה מה לזהות, חוץ מכמה שאריות קטנות שהנמר השאיר.

למדתי מהחבר הזה ז"ל מסר לחיים, שאתו אני הולך מאז שחזרתי בתשובה, כשיש מלחמה על החיים, אין חברים!!! והאמת, שזו גמרא מפורשת:

וסומכים על החכמה הישראלית, שאם להכין פלאפל אנחנו יודעים 😊 אז תסמוך עלינו שנדע להסתדר בכל מצב.

ואחרי נסיעה של כמה שעות, עברנו ליד מקום מהמם, ואמרנו אחד לשני: בוא נרד, אין פה שום נפש חיה באזור, בוא נרד נצמלם ונחזור.

ירדנו וסיכמנו שנהיה קרובים לרכב, שלא יהיו פדיחות, ובאמת, לא היה כלום, התעכבנו עוד קצת, ואפילו התרחקנו קצת מהרכב, אבל עדיין הרכב היה נמצא בטווח הראיה שלנו.

לפתע, חבר שלי אומר לי: וואיי, תסתכל איזה נמר!!! הוא בא לכיוון שלנו, אמנם הוא היה רחוק מאיתנו, אבל גם אנחנו לא היו קרובים כל כך לרכב, מה שנשאר לנו לעשות זה מירוץ כמו שאומרים על החיים לכיוון הרכב, ולצפות בנמר מעבר לרכב.

התחלנו לרוץ לכיוון הרכב, ובזווית העין אנחנו קולטים שהנמר עבר מהליכה מהירה לריצה, וואי, וואוי, זה מתחיל להיות מסוכן היינו חייבים לרוץ יותר מהר, כי זה לא צחוק...

טכנית הושמט שמו של ר' יהושע שרבאני זצ"ל מרשימות תלמידי החכמים שקיבלו פטור מגיוס לצבא הטורקי, [פטור מגיוס, גם הטורקים הבינו את זה שבלי תלמידי חכמים אין להם זכות קיום] מי שהיו תופסים אותו שהוא צריך לבוא ולא בא, היה בסכנת חיים, יכלו להוציא להורג על כזה דבר, כיון שהיתה זו שעת מלחמה.

ובאמת, השוטרים חיפשו אחרי ר' יהושע שרבאני, למזלו, יום לפני הוא הלך לבית החולים שערי צדק, כדי שיעשו לו ניתוח להוצאת כיס המרה, ולכן הוא שהה בבית החולים של ד"ר וולך, משנודע הדבר לשוטרים שהוא נמצא בבית החולים, הם הגיעו לשם ודרשו מד"ר וולך בתוקף שיסגיר אותו לידם, הרב שרבאני עדיין היה לפני ניתוח, ולכן הוא עדיין הלך בבגדיו הרגילים, וכך הסתובב בפרוזדור בית החולים.

ד"ר וולך שקלט שהרב נמצא בסכנה, אמר לאחד מעוזריו בשפה הגרמנית, שהטורקים לא יבינו, והורה שישכיבו את חכם שרבאני בבגדי בית החולים, והתווכח עם השוטרים שהחכם עבר

ר' עקיבא אומר שאם אדם הולך בדרך, ויש לו קצת מים וזה יספיק רק לאחד, ואם יחלקו את זה בין שניהם הם לא ישרדו, אז חייך קודמין, ותשתה אתה את המים.

אמר להם: ידוע שלשון הרע הורג שלשה, את המספר, ואת השומע, וגם את זה שדברו עליו, ולכן אני לא מוכן לאבד חיים בשביל לספק למישהו אחר הנאה שיש מי ששומע אותו, ממש לא!!! זה החיים שלי על כף המאזניים!!! ולכן אני קם ובורח, ולא מוותר.

מדוע סירב הרב זוננפלד להיכנס לבית החולים שערי צדק???

"וּמִשָּׁה בֶּן שְׁמֹנִים שָׁנָה וְאַהֲרֹן בֶּן שָׁלֹשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בְּדַבָּרָם אֶל פְּרָעָה" [ז' ז']

סיפר אבי מורי שליט"א: שבזמן מלחמת העולם הראשונה, בגלל תקלה

אותו היום היה י"ז בתמוז, אשתו של הרב שרבאני הגיעה לרב זוננפלד, ושחה לו את הסכנה שבעלה נתון, הוא מיד לבש את המעיל ויצא לכיוון בית החולים, כשהגיעו לשער יפו, ציווה הרב לאשה שתעלה על אחת העגלות שיקחו אותה לבית החולים, ואילו הוא העדיף בגלל המצוה ללכת ברגל ולקיים את המצוה בגופו, אחרי 45 דקות הוא הגיע לבית החולים, והאשה כבר חיכתה לו.

הרב זוננפלד ביקש מהשומר שיקרא לו לד"ר וולך לשער, השומר היה המום, כיון שהרב זוננפלד היה ידוע כאחד שלא יטריח בשבילו אפילו לא ילד, ומדוע פה הוא מבקש שיקראו לד"ר וולך, והרי המשרד של הד"ר נמצא שני מטר מהכניסה, מה העניין שהוא לא נכנס???? אבל מיד כשהרב ביקש מהשומר, הוא ישר נכנס לחדרו של ד"ר וולך, ואמר לו: הרב יוסף חיים זוננפלד נמצא בשער, וביקש שתגיע אליו.

ד"ר וולך גם היה מאוד מופתע, וכשראה את הרב עומד בשער, הוא קידם אותו בברכת ברוכים הבאים

רק אתמול ניתוח קשה בכליות ואסור לטלטלו, הטורקים דרשו לראותו שהוא באמת נותח.

ד"ר וולך הראה להם שהוא נפגע מזה שהם לא מאמינים לו, ואמר להם במצב שהוא נמצא עכשיו, אם הוא יראה שוטרים, הוא עלול למות ואז תאבדו חייל סתם, אם תניחו לו יש סיכוי שתוך שבועיים הוא יחלים ויבוא ויתייצב לצבא... השוטרים הסתלקו, לא לפני שרשמו את התאריך שהם צריכים לבוא שוב לקחת אותו.

הם באו שוב בתאריך שנקבע, וד"ר וולך ספק כפיו בצער, ואמר שהוא לא יודע איפה הוא, כיון שהוא ברח באישון ליל עם התפרים, האמת, שאחרי החלמתו, הנהלת בית החולים ביקשה לשחרר אותו, אבל הוא ידע שבאותו יום שהוא יעזוב את בית החולים ישר יתפסו אותו והוא יהיה בסכנה.

בלית ברירה שלח הרב שרבאני את אשתו שתלך לרב יוסף חיים זוננפלד, שישפיע על ד"ר וולך שישאיר אותו בבית החולים עד יעבור זעם.

שרבאני שהה בבית החולים למעלה משנה, הוא היה יושב שם והוגה בתורה הקדושה, הרחק מעינם של השוטרים הבריטים שחיפשו אחריו בנרות... כאותם ימים, היה רעב כבד בירושלים, ואילו בבית החולים היה להם אוכל בשפע, והרב שהיה בבית החולים לא הרגיש ממה שמתחולל בחוץ.

יום אחד כשביקר הרב זוננפלד בבית החולים, פנה אליו הרב שרבאני ואמר לו: הרב, מה יהיה על ילדי, אין מי שישגיח עליהם, הם גדלים לבד, ואני חושש על חינוכם, שוב ניגש הרב זוננפלד לד"ר וולך בבקשה שירשה לרב שרבאני שילדיו יבואו לבית החולים ללמוד איתו ביחד, והוא הסכים.

וכך היו באים אליו במשך תקופה ארוכה ולומדים איתו בבית הכנסת של בית החולים, עד שהסכנה חלפה, וזכה שילדיו יצאו תלמידי חכמים גדולים ומרביצי תורה, והכל בזכות הרב זוננפלד וד"ר וולך שנלחמו כדי להצילו, זה מדהים שעם כל הגדלות של גדולי ישראל אתה יכול לראות איך אכפת להם מכל אחד.

בשם ה', והזמין את הרב שיכנס אליו, אבל הרב לא נכנס, שאל אותו ד"ר וולך: למה הרב לא נכנס??? אמר לו הרב זוננפלד: לא אעבור את מפתן בית החולים, עד שתבטיח לי שלא תוציא מפה את חכם שרבאני, עד שתחלוף הסכנה.

שאל ד"ר וולך את הרב זוננפלד: ואם המלחמה תימשך עוד שנים??? אמר לו הרב זוננפלד: על מנת כן, ד"ר וולך לא ידע מה לעשות, מצד אחד, הרב דורש בתוקף שהוא ישמור עליו, ומצד שני, זה לא עניין של יום או יומיים.

פנה לרב, ואמר לו: הרב יודע, שאם אני יעשה את זה אני מסכן את החיים שלי, ולא רק את עצמי, אלא את כל בית החולים, אם ישמעו שאני מסתיר אותו, אמר לו הרב: עלי קללתך בני, אין לך מה לדאוג, אני מבטיח לך שלא יאונה לך כל רע, אם תציל את חייו של תלמיד חכם שמטופל בילדים אתה תהיה מוגן.

ד"ר וולך נכנע, ואז הרב נכנס והתפלל שם מנחה, ונשאר שם עד לצאת התענית, ורק אחר כך הלך, הרב

מבליות למציצה או לבליעה???

הכל, אותו אדם חי אחרת, הוא פחות כועס כשמישהו לא הולך לו, ואפילו אם משהו לא מסתדר לו, הוא עדיין נמצא ברוגע, כיון שהוא יודע שהוא מושגח, ואין לו מה לדאוג, הרי משגיחים עליו שלא יקרה לו כלום.

וגם אם חלילה קרה משהו, הוא נשאר רגוע ומרגיש מושגח, עם הרגשה כזו הכל מקבל הסתכלות אחרת, ההתמודדות בכל משעולי החיים היא הרבה יותר רגועה ושלווה.

וכאן נשאלת השאלה: הרי אנחנו מזכירים את יציאת מצרים הרבה פעמים ביום, ולמה זה לא משפיע עלינו????? למה לא רואים תוצאות???

הרי אם יציאת מצרים היא נר לרגלנו, העולם אמור להיות הרבה יותר רגוע ממה שהוא היום, בקיצור איך זה שזה לא משפיע כמו שצריך, ואני לא מדבר על אנשים שלא מזכירים יציאת מצרים, אני מדבר על אנשים שכן מזכירים.

ואם כן, נשאלת השאלה: למה זה לא משפיע כל כך?????

בפרשיות האלה, אנחנו קוראים על המכות ועל יציאת מצרים, והדבר המעניין הוא: שכורא עולם מצווה אותנו לזכור את יציאת מצרים, כמה פעמים ביום ואם נתבונן, בהרבה מצוות המטרה בהם היא "למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים", בקריאת שמע בוקר וערב, בהנחת התפילין, במזוזות, בקידוש ליל שבת, ועוד הרבה מצוות...

ונשאלת השאלה: מה העניין שנוזכר את זה כל כך? נתאר לעצמנו, אדם שהתחתן עם אשתו ואומר לה כל רגע: הלו!!! את זוכרת שהתחתנו? כן, כן, את זוכרת? בפעם הרביעית היא כבר תבדוק שהוא מרגיש טוב, ואם הוא יחזור על זה פעם חמישית, היא כבר תתחיל לבדוק כמה עולה אשפוז 😊.

התשובה: בורא עולם רוצה לתזכר אותנו מידי יום, משום שכאשר אדם מתבונן ביציאת מצרים, ורואה שהכל נעשה בהשגחה פרטית מופלאה, ובורא עולם מעורב בהכל ומשגיח על

לפתחנו איזה נסיון כאמונה, אנחנו לא תמיד חיים בהרגשה מלאה שהכל בהשגחה מלאה... אלא, לפעמים מתגנבת לה מחשבה שאולי זה וזה גורם, שאולי זה הוא... זה פלוני... זה המשרד הזה... זו המנהלת... והאמת, שזה לא הוא ולא היא, אלא זה בורא עולם ב-ל-ב-ד, ואין עוד מלבדו!!!

למה זה לא מחלחל אלינו ליום יום????? כי אנחנו "בולעים" את יציאת מצרים, אנחנו לא מתבוננים בזה כמו שצריך, זה טבליות למציצה, זה לא כדורים לבליעה... אם אתה לא מתבונן כמה שאתה אומר, במסר שעולה מיציאת מצרים, גם אם תגיד את זה עשרות פעמים כמשך היום, זה לא יעזור ולא ישנה כלום, משום שכדי שיפעל משהו, חייבת להיות התבוננות.

להכנת העניין, נקדים: מעשה באדם שחש בכאבי גרון והלך לרופא, הרופא בדק אותו ונתן לו טבליות למציצה, ובכך היקל מעליו את כל הכאבים, לאחר כמה ימים, הוא שב אל הרופא, והתלונן על כאבי גרון שלא פוסקים, הרופא שאל אותו: לקחת את הכדורים שרשמתי לך????? אמר לרופא: בטח!!! אתה יודע איזה קשה היה לי לבלוע אותם???

אמר לו הרופא: הלו!!!!!! לא בולעים את הכדורים האלה, אלא מוצצים אותם, רק במציצה הם מקילים על כאבי הגרון, ואתה כגלל שבלעת אותם, לכן הם לא עזרו לך.

שאלנו על יציאת מצרים: למה אנחנו אומרים את זה בקריאת שמע שחרית וערבית, ומזכירים את זה במשך היום כמה וכמה פעמים, ועדיין, כאשר בא

בשבח והודאה לה' יתברך ניתן להוריד מידי שבוע את הגיליון "מקשיבים לקולך" בעמדות קול הלשון

נכנסים לחיפוש רבנים או חיפוש נושאים

וכותבים גיליונות שבועיים מדפדפים עד לגיליון כמו כן ניתן להוריד שיעורים גם משנים קודמות

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתני דינה בת ריקה תחי' ○○○
הילדה מזוריה בת רחל תחי' ○○○
אביחי בן דינה הי"ו לזיווג הגון ○○○
יצחק בן רבקה הי"ו להצלחה ברו"ג ○○○
שיראל בת דינה תחי' מירב בת דינה תחי' לזיווג הגון ○○○
להצלחת משפחת התורם בעילום שם ○○○
נורית בת רומיה תחי' ○○○

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א ○○○
ר' רחמים בן ריקה הי"ו ○○○
שולמית בת סוליקה תחי' ○○○
הילד הראל מאיר בן לינוי ני"ו ○○○
לרפואת מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי' ○○○
ר' אלישמע בן אופירה הי"ו שרה בת דינה תחי' לזרע בר קיימא ○○○
מכלוף בן גיגי בן מרים הי"ו ○○○

לאה בת חסידה חסיבה תחי' ○○○
ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו ○○○
דינה בת סימה תחי' ○○○
לינוי בת שירה תחי' ○○○
רבקה בת חסידה חסיבה תחי' לזיווג הגון והצלחה בכל מעשי ידיה ○○○
לזיווג הגון ישראל עמר בן תמר הי"ו ○○○
להצלחת ○○○

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל ○○○
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן ○○○
משה סרג' עטיה בן אורידה ז"ל ○○○
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל ○○○

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל ○○○
הסבא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל ○○○
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי ○○○
ר' משה אילוז בן זוהרה ז"ל ר' חיים יעיש שושן בן עליה ז"ל ○○○

מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה ○○○
הסבתא עישה בת סולטנה ע"ה לבית פרץ ○○○
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן זלאטא אסתר זיע"א ○○○
חיים בן גיגי בן מרים ז"ל ○○○

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

יזרם ומיי
עטיה הי"ו

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעמים,
יצליחם במעשי ידיהם וכפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו מלפון ישיר

לשיעורי הרב שלימ"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר